

18.10.2021

Talousvaliokunnalle

Eduskunta 18.10.2021

U 48/2021 vp Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston uudelleen laadituksi energiatehokkuusdirektiiviksi

Yksikön johtaja Sara Kajander, Puolustusministeriö

Yleistä

Puolustusministeriö pyytää kunnioittavasti eduskunnan talousvaliokuntaa huomioimaan varsinaisen asiantuntijakuulemisen jälkeen valiokunnalle toimitettu näkemyksensä Valtioneuvoston kirjelmän U 48/2021 vp käsittelyssä.

Mahdollisia vaikutuksia maanpuolustukseen ei ole U-kirjelmää laadittaessa selkeästi tunnistettu, eikä puolustusministeriötä tästä syystä prosessissa kuultu. Puolustusministeriö on kuitenkin keskustellut työ- ja elinkeinoministeriön kanssa näkemyksistään ja lausunnon tarjoamisesta valiokunnan käyttöön on sovittu yhteistyössä.

Puolustusministeriön kanta

Puolustusministeriö pitää hyvänä, että pitkän aikavälin ilmastotoimista sovitaan siten, että EU:n hiilineutraalisuus saavutetaan ennen vuotta 2050. EU:n 55-valmiuspaketin mukainen vuodelle 2030 asetettu vähintään 55% ilmastotavoite ja toimintaa ohjaava säädöskehys tukevat tätä. Puolustusministeriön hallinnonala on osana valtioneuvostoa sitoutunut kansallisiin ilmastotavoitteisiin ja niiden edistämiseen toiminnassaan, kuitenkin siten, ettei kansallinen turvallisuus heikkene. Puolustusvoimat seuraa ja raportoi toimintansa energiankulutusta ja ilmastovaikutuksia, sekä suunnittelee ja toteuttaa systemaattisesti energia- ja ilmastotoimia.

EU:n perussopimuksen hengen mukaisesti kansalliseen puolustukseen liittyvät asiat kuuluvat kansalliseen toimivaltaan. Uudelleen laaditun energiatehokkuusdirektiivin katkaessa suurilta osin koko julkisen sektorin, saattaa sen toimeenpanolla olla vaikutuksia maanpuolustuksen järjestämiseen, vaikka jäsenvaltiolla periaatteessa säilyy joustovara sen suhteen, millä politiikkayhdistelmillä, aloilla ja lähestymistavalla vaaditut energiansäästöt voidaan saavuttaa vuoteen 2030 mennessä.

Keskeisin haaste maanpuolustuksen näkökulmasta liittyy direktiivin mukaiseen, koko julkista sektoria koskevaan ja käytännössä vahvasti sitovaan energiankulutuksen 1,7% vuosittaiseen vähentämisvelvoitteeseen. Tavoitteen saavuttamiseksi toteutettavista toimista päättävät jäsenvaltiot, mutta ehdotuksessa vähennystavoite asetetaan koko julkisen sektorin energiankulutuksesta. Näin ollen, jos jokin sektori jätetään kansalli-

18.10.2021

sesti velvoitteen ulkopuolelle, kasvaa muiden sektoreiden taakka vastaavasti ja näiden kannalta kohtuuttomasti. U-kirjelmää laadittaessa tulkinta on ollut, että vähentämisvelvoite koskee myös maanpuolustusta. Vaikutusten arviointikohdassa on todettu, että velvoite koskisi myös esimerkiksi sotilasilmailun ja –merenkulun polttoaineen käyttöä, mutta että tämän taloudellisia vaikutuksia tulee vielä selvittää. Taloudelliset vaikutukset olisivat merkittävät, mutta vaikutukset eivät kuitenkaan rajoittuisi vain näihin.

Puolustusministeriö näkee, että päästövähennykset ja energian käytön tehostaminen ovat välttämättömiä myös operatiivisessa sotilastoiminnassa, sekä ilmasto- että suorituskäytöistä. Näihin pyritään ensisijaisesti polttoainevalinnoilla ja kaluston uusimisen tai päivittämisen myötä käyttöön otettavilla uusilla ratkaisilla, kuten uudet käyttövoimaratkaisut, energiatehokkaammat moottorit ja toiminnalliset muutokset kuten simulaattorien käytön lisääminen. Lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä arvioidaan, että hiili-neutraalisuustavoitetta voidaan puolustusvoimien toiminnassa edistää pääosin polttoainevalintojen kautta. Velvoite energiankäytön vuosittaiseen vähentämiseen tarkoittaisi siis käytännössä operatiivisen toiminnan rajoittamista, kuten ajo- ja lentoharjoittelun tai valvontatoiminnan vähentämistä. Tukitoimintojen kautta energiankulutusta voidaan vähentää vain rajoitetusti, erityisesti kun kiinteistöille on erilliset velvoitteet. Operatiivisen toiminnan rajoittamisella olisi suora vaikutus Suomen maanpuolustuksen suorituskykyyn. Energiankulutuksen vähentämisvelvoitteen soveltamisella myös asevoimien toimintaan olisi näin ollen EU:n toimivaltaperiaatteiden vastaisesti mahdollinen välillinen vaikutus kansalliseen turvallisuuteen. **Puolustusministeriön näkemys on, että asevoimien toiminta tulee direktiivissä rajata energiankulutuksen vähentämisvelvoitteen ulkopuolelle.**

Nykyisessä energiatehokkuusdirektiivissä julkisten rakennusten sitova peruskorjausvelvoite koskee keskushallinnon käytössä olevia tiloja, pois lukien pääosa asevoimien tiloista. Uudelleen laadittavassa direktiivissä soveltamisalaa ollaan laajentamassa kaikkiin julkisen sektorin tiloihin, mukaan lukien maanpuolustuksen käytössä olevat tilat. Muutoksen merkittävät taloudelliset ja tekniset haasteet, jotka on nostettu U-kirjelmäehdotuksessa hyvin esille, pätevät myös puolustuksen käytössä olevien rakennusten osalta. Tavoitteena oleva lähes nollaenergiarakentaminen ei kuitenkaan sellaisenaan edes sovellu moniin puolustusvoimien käytössä oleviin kohteisiin. Rakennusten vastaavuus käyttötarkoitukseensa sekä operatiivisen toiminnan edellyttämän energiansaannin varmistaminen kaikissa tilanteissa ovat maanpuolustuksen kannalta ensisijaisia. **Puolustusministeriön näkemys mukaan direktiivin uudistamisessa tulee säilyttää nykyisen kaltainen puolustuspoikkeus sekä vaihtoehtoisten energiansäästötoimien hyväksyttävyys.**

Direktiivi edellyttää lisäksi, että soveltamisalan rakennuksista on tehtävä julkisesti saatavilla oleva inventaario, joka sisältää rakennuskohtaiset tiedot pinta-alasta sekä sen energiatehokkuustodistuksen. Inventaario olisi päivitettävä vuosittain. Puolustusministeriö katsoo, että vaatimus on puolustusvoimien käytössä olevien rakennusten osalta SEUT 346 artiklan kohdan 1a vastainen. Jäsenvaltio ei ole velvollinen antamaan tietoja, joiden ilmaisemisen se katsoo keskeisten turvallisuusasetujensa vastaiseksi. **Puolustusvoimien käytössä olevien rakennusten kohdekohtaiset tiedot ovat salassa pidettäviä.**

Puolustusministeriö pitää hyvänä, että direktiiviehdotuksen tavara-, palvelu- ja rakennusurakoiden hankinnan energiatehokkuus etusijalle –periaatteen soveltamisessa on edelleen huomioitu maanpuolustuksen tarpeet. Velvoitetta sovelletaan asevoimien sopimuksiin vain siltä osin, kuin sen soveltaminen ei aiheuta ristiriitaa asevoimien toimien

18.10.2021

luonteen ja ensisijaisen tavoitteen kanssa, eikä sitä sovelleta direktiivissä 2009/81/EY määritellyjä puolustustarvikkeita koskeviin hankintasopimuksiin (puolustus- ja turvallisuusshankinnat).